Lieta Nr.C31406911
SKC – 197/2015

S P R I E D U

Rīgā 2015.gada 20.oktobrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:
tiesnesis referents V.Maksimovs
tiesnese A.Čerņavska
tiesnese I.Lauka

rakstveida procesā izskatīja civillietu sakarā ar /pers. B/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu MSIA „/nosaukums A/" prasībā pret /pers. C/, /pers. D/, /pers. B/ par parāda piedziņu un tiesībām vērst piedziņu uz nekustamo īpašumu.

Aprakstošā daļa

[1] MSIA „/nosaukums A/ 2011.gada 27.maijā cēlusi tiesā prasību pret /pers. C/, /pers. D/ un /pers. B/, kurā, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 63.panta pirmās daļas 11.punktu un ceturto daļu, Civillikuma 1.pantu, 89.panta otro daļu, 93., 98., 1403., 1415., 1438., 1480., 1592., 1753., 1756., 1759., 1765., 1779., 1927., 2376., 2389.pantu un 2391.panta pirmo daļu, Komerclikuma 169.panta pirmo, otro daļu un 221.panta pirmo daļu, lūgusi:

1) piedzīt no /pers. C/ 80 256,32 Ls, kas sastāv no parāda pamatsummas 67 966,49 Ls un likumiskajiem procentiem 12 289,83 Ls par laiku no 2008.gada 16.maija līdz 2011.gada 20.maijam;

2) piedzīt no /pers. C/ likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei;

3) atzīt prasītājai tiesības vērst 80 256,32 Ls piedziņu uz:

- 1/2 domājamo daļu no /pers. D/ piederošā dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/ /adrese/, un ierakstīts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./nodalījuma numurs/ (kadastra Nr./numurs A/);

- 1/136 domājamo daļu no /pers. D/ piederošās neapdzīvojamās telpas Nr.2011, /adrese/, un ierakstīta Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.27142 2011 (kadastra Nr./numurs B/);

- 1/2 domājamo daļu no /pers. B/ piederošā nekustamā īpašuma „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, ierakstīts Rīgas rajona zemesgrāmatas nodalījumā Nr./nodalījuma numurs/ (kadastra Nr./numurs C/).

Prasība pamatota ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] /pers. C/ no 2006.gada 2.maija bija SIA „/nosaukums A/" vienīgais valdes loceklis un 2008.gada 25.martā vienīgais dalībnieks.

/pers. C/, būdams prasītājas vienīgais valdes loceklis, nepamatoti iedzīvojoties uz prasītājas rēķina, nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks,.

No /pers. C/ sastādītajiem un parakstītajiem darba algas sarakstiem ir secināms, ka atbildētājs no 2007.gada janvāra līdz 2008.gada aprīlim aprēķinājis darbiniekiem izmaksājamo darba samaksu 72 315,31 Ls, bet pret parakstu izmaksājis 4347,22 Ls.

Prasītājas rīcībā nav attaisnojuma dokumenta, kas apliecinātu, ka darbiniekiem naudas līdzekļi 67 966,49 Ls izmaksāti vai, ka minēto naudas summu atbildētājs būtu atmaksājis prasītājai. Tādējādi /pers. C/ nodarījis prasītājai un tās kreditoru kopumam zaudējumus, kā arī novedis prasītāju līdz maksātnespējai.

[1.2] /pers. C/ nav pietiekoši mantas, lai segtu prasītājas prasījumus prasības apmierināšanas gadījumā.

[1.3] Atbildētājs 2003.gada 12.jūlijā noslēdzis laulību ar /pers. D/, starp viņiem pastāv laulāto likumiskās mantiskās attiecības. Nekustamie īpašumi ir laulāto kopīga manta, kas viņiem pieder līdzīgās daļās, un par saistībām, kas izriet no viena laulātā neatļautas darbības, atbild vispirms šis laulātais ar savu atsevišķo mantu, bet, ja tās nepietiek, - ar savu daļu laulāto kopīgajā mantā. Tāpēc prasītājai ir tiesības saņemt apmierinājumu un vērst 80 256,32 Ls piedziņu uz šādu īpašumu daļām: 1/2 domājamo daļu no /pers. D/ dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/, /adrese/, 1/136 domājamo daļu no /pers. D/ neapdzīvojamās telpas Nr.2011, /adrese/, kā arī 1/2 domājamo daļu no /pers. B/ nekustamā īpašuma „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā.

[1.4] Īpašumu „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, /pers. D/ 2009.gada 2.aprīlī uzdāvinājusi savai mātei /pers. B/.

Starp /pers. D/ un /pers. B/ 2009.gada 2.aprīlī noslēgtā dāvinājuma līguma mērķis bija atbrīvoties no neiekīlātās laulāto kopīgās mantas, uz kuru kreditoriem būtu iespējams vērst piedziņu, tādēļ dāvinājuma līgums atzīstams par spēkā neesošu. Dāvinājuma līgums noslēgts par ļaunu laulāto kreditoriem ar nolūku izvairīties no saistību izpildes, un tā noslēgšana ir pretēja Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam, tādēļ prasītāja

ir tiesīga prasīt parāda summas piedziņu no dāvanas, neprasot atcelt dāvinājuma līgumu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2011.gada 6.jūnija lēmumu piemērots prasības nodrošinājums prasības summas 80 256,32 Ls apmērā, apķīlājot /pers. C/ kustamu mantu, skaidru naudu un viņam pienākošos maksājumus, ierakstot aizlieguma atzīmi /pers. C/ piederošajai automašīnai, kā arī ierakstot ķīlas tiesību atzīmes uz 1/2 domājamo daļu no /pers. D/ dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/ /adrese/, kā arī uz 1/136 domājamo daļu no /pers. D/ neapdzīvojamās telpas Nr.2011, /adrese/ un uz 1/2 domājamo daļu no /pers. B/ nekustamā īpašuma „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā.

[3] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 8.februāra spriedumu prasība apmierināta daļēji, piedzenot no /pers. C/ MSIA „/nosaukums A/" labā parādu 67 966, 49 Ls, likumiskos procentus 12 289,83 Ls par laiku no 2008.gada 16.maija līdz 2011.gada 20.maijam, kopā 80 256,32 Ls. Noteiktas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6 % no pamatparāda. Tiesa nosprieda atzīt prasītājas tiesības vērst 80 256,32 Ls piedziņu uz 1/2 domājamo daļu no /pers. D/ piederošā dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/ /adrese/, un 1/136 domājamo daļu no neapdzīvojamās telpas Nr.2011, /adrese/.

Prasība daļā par MSIA „/nosaukums A/ tiesībām saņemt apmierinājumu un vērst piedziņu uz 1/2 domājamo daļu no /pers. B/ piederošā nekustamā īpašuma „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, noraidīta.

Atcelts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2011.gada 6.jūnija lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums daļā par ķīlas tiesību atzīmes ierakstīšanu uz 1/2 domājamo daļu no /pers. B/ nekustamā īpašuma „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā.

No /pers. C/ valsts ienākumos piedzīti tiesas izdevumi – valsts nodeva 1092,56 Ls un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 22,37 Ls.

[4] Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 8.februāra spriedums, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 203.panta otro daļu, kā nepārsūdzēts stājies spēkā daļā par parāda un procentu 80 256,32 Ls piedziņu no /pers. C/ un piedziņas vēršanu uz 1/2 domājamo daļu no /pers. D/ dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/

, /adrese/, uz 1/136 domājamo daļu no /pers. D/ neapdzīvojamās telpas Nr.2011, /adrese/, un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem.

[5] Izskatījusi lietu sakarā ar MSIA „/nosaukums A/" apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2013.gada 6.februāra spriedumu atzinusi MSIA „/nosaukums A/" tiesības vērst parāda piedziņu uz 1/2 domājamo daļu no /pers. B/ nekustamā īpašuma „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā. No /pers. C/ un /pers. D/ valsts ienākumos piedzīta valsts nodeva 16,67 Ls un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,43 Ls no katra. No /pers. B/ valsts ienākumos piedzīta valsts nodeva 16,66 Ls un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,42 Ls.

Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Saskaņā ar Civillikuma 89.panta otro daļu, 91.panta otro daļu un 93.pantu atzīstams, ka nekustamais īpašums „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, laikā, kad to īpašumā ieguva /pers. D/, bija laulāto kopīgā manta, ko /pers. C/ bija nodevis laulātās pārvaldībā.

Tā kā zemesgrāmatā nebija izdarīta atzīme par to, ka „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, ir /pers. D/ atsevišķa manta, šis īpašums bija laulāto kopīgā manta.

Prasība par nekustamā īpašuma atzīšanu par /pers. D/ atsevišķu mantu nav celta, tādēļ tiesai ir jāņem vērā vispārīgā prezumpcija.

[5.2] /pers. B/ paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādītā apstākļu interpretācija neatbilst lietā esošajiem pierādījumiem un nevar atspēkot secinājumus par to, ka īpašums bija laulāto kopīgā manta.

Lietā iesniegtie maksājuma dokumenti un iesniegumi dārzkopības sabiedrībai „Getliņi" nepierāda, ka /pers. B/ bija īpašniece.

[5.3] Pirms privatizācijas /pers. B/ nebija tiesības dāvināt zemi, jo tā nebija viņas īpašumā. Pat, ja viņa būtu uzdāvinājusi privatizācijas sertifikātus meitai, tas neradītu viņai īpašuma tiesības uz zemi. Tāpat maksājumu veikšana zemes lietošanas laikā vai arī laikā, kad zeme piederēja meitai, nerada īpašuma tiesības.

Dokuments, uz kura pamata iegūtas īpašuma tiesības, ir 2004.gada 26.augusta līgums Nr.21/p-1722. Nav pamata uzskatīt, ka šo līgumu par zemes izpirkšanu būtu slēgusi /pers. B/ meitas vārdā. Līguma puses bija Latvijas Hipotēku un zemes banka kā valsts pārstāve un /pers. D/ kā zemes ieguvēja.

[5.4] Pirmās instances tiesa sprieduma nepārsūdzētajā daļā, piemērojot Civillikuma 89.panta otro daļu, atzinusi, ka visa manta, kas iegūta /pers. C/ un /pers. D/ laulības laikā, ir abu atbildētāju kopīga manta. Tāpat tiesa atzinusi, ka saskaņā ar Civillikuma 98.pantu prasība ir pamatota daļā, ar kuru lūgts vēst piedziņu uz /pers. C/ 1/2 daļu laulāto kopīgajā mantā. Minēto /pers. B/ apelācijas sūdzībā nav apstrīdējusi.

[5.5] Starp pusēm nav strīda par to, ka /pers. C/ nav pietiekoši mantas, lai apmierinātu prasītājas prasījumus.

2009.gada 2.aprīļa dāvinājuma priekšmets bija manta, kas ietilpa laulāto kopīgajā mantā.

Dāvinājums notika pēc tam, kad /pers. C/ bija saņēmis naudas summas, kuras ar spēkā stājušos spriedumu no viņa par labu prasītājai piedzītas zaudējumu atlīdzībai.

No Civillikuma 98.panta izriet /pers. C/ atbildība par saviem parādiem arī ar viņa daļu strīdus īpašumā kā laulāto kopīgā mantā. Tāpēc 2009.gada 2.aprīļa dāvinājumam piemērojams Civillikuma 1927.pants.

Pienākums atbildēt par parādiem ar daļu laulāto kopīgā mantā bija /pers. D/ laulātajam, tāpēc viņa gan uz vispārīgās prezumpcijas pamata (kā laulāto kopmantas reģistrētā īpašniece), gan uz Civillikuma 93.panta pamata (kā laulātā mantas daļas pārvaldniece) ir pielīdzināma parādniekam Civillikuma 1927.panta izpratnē.

[6] Kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu iesniegusi /pers. B/, lūdzot to atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Kasācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[6.1] Tiesai, apmierinot prasību, bija jāpiemēro Civillikuma 89.panta noteikumi.

[6.2] Tiesa atstājusi bez ievērības Civillikuma 91.panta 3.punktu, kas paredz, ka katra laulātā atsevišķa manta ir manta, ko viens laulātais ieguvis bez atlīdzības laulības laikā.

Ar pierādījumiem lietā ir pierādīts, ka nekustamais īpašums — zemes gabals, kas atrodas „d/s Getliņi /numurs/" Salaspils novadā (kadastra Nr./numurs C/), tika iegādāts /pers. D/ īpašumā par maksājumu līdzekļiem — sertifikātiem, kurus viņai uzdāvināja tēvs.

Nav izšķirošas nozīmes tam apstāklim, ka tolaik starp meitu un tēvu netika noslēgts rakstveida dāvinājuma līgums, jo dāvinājuma darījums paredz lietas nodošanu bez atlīdzības, proti, Civillikuma 1912.pants paredz, ka dāvinājums ir tiesisks darījums, ar kuru kāds aiz devības piešķir otram bez atlīdzības kādu mantisku vērtību. Savukārt Civillikuma 1915.pants nosaka, ka, lai dāvinājums būtu spēkā, tas jāpieņem apdāvinātam vai viņa vietniekam.

[6.3] Ar lietas materiāliem pierādīts, ka, lai noformētu dāvinājumu, /pers. D/ tēvs iegādājās bankā 21 privatizācijas sertifikātu un ieskaitīja tos /pers. D/ sertifikātu kontā Nr.25285 – 050280 – 10650, ko apliecina maksājuma dokumenti - 2004.gada 18.augusta „Latvijas Krājbankas" kvīts Nr.19 un /pers. D/ konta Nr.25285 – 050280 – 10650 dati, kas atspoguļoti privatizācijas sertifikātu grāmatiņā (izsniegta bankā ar Nr.8249), kurās norādīts, ka 2004.gada 20.augustā /pers. D/ kontā Nr.25285 – 050280 – 10650 ir ieskaitīts 21 privatizācijas sertifikāts.

[6.4] Civilprocesa likuma 74. un 93.panta kārtībā prasītāja nav pierādījusi, ka /pers. D/ tēvs ir rīkojies pēc viņas uzdevuma, jo /pers. D/ nebija objektīvo šķēršļu iegādāties sertifikātus patstāvīgi. Pusēm, savstarpēji vienojoties, notika dāvinājuma akts.

Tā kā zemes gabals (kadastra Nr./numurs C/), kas atrodas „d/s Getliņi /numurs/" Salaspils novadā, iegādāts par /pers. D/ uzdāvinātiem maksājuma līdzekļiem (sertifikātiem), minētais īpašums neietilpst laulāto /pers. D/ un /pers. C/ kopīgajā mantā, un uz to nevar vērst piedziņu.

[6.5] Tiesai, izskatot lietu, bija jāpiemēro arī Civillikuma 100.pants, kas noteic, ka viena laulātā manta neatbild par otra laulātā saistībām. Ja par viena laulātā parādiem vērsta piedziņa uz otra laulātā atsevišķo mantu, pēdējais var prasīt, lai šo mantu atsvabina no piedziņas.

[6.6] Nav pareizs tiesas secinājums, ka laulātā /pers. D/ nav lūgusi tiesu atzīt nekustamo īpašumu — zemes gabalu, kas atrodas „d/s Getliņi /numurs/" Salaspils novadā, par viņas atsevišķu mantu un atsabināt to no piedziņas, jo minētais nekustamais īpašums vairs nepieder /pers. D/, līdz ar ko viņai nav prasījuma tiesību celt tiesā norādīto prasību.

[6.7] Ceļot prasību, prasītāja norādījusi, ka dāvinājums veikts ļaunā nolūkā un ar mērķi izvairīties no pienākuma izpildīt saistības, tas ir, prettiesiski. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka nekādas saites starp īpašuma dāvinājuma līguma noslēgšanu un /pers. C/ prettiesiskām darbībām nav, jo dāvinājums tika noslēgts labticīgi.

[7] Paskaidrojumos sakarā ar iesniegto kasācijas sūdzību MSIA „/nosaukums A/" norādījusi, ka tā nav pamatota un ir noraidāma.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to nosaka Civilprocesa likuma 473.pants, Civillietu departaments atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedums atceļams un lieta nododama jaunai izskatīšanai.

[8.1] Civillietu departaments piekrīt kasācijas sūdzībā norādītajam argumentam, ka apelācijas instances tiesa kļūdaini atzinusi nekustamo īpašumu „d/s Getliņi /numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, par laulāto kopīgo mantu, kuru /pers. D/ iegādājās īpašumā par maksājumu līdzekļiem – sertifikātiem un vēlāk uzdāvināja mātei /pers. B/.

[8.2] Civillikuma 4.apakšnodaļā „Laulāto likumiskās mantiskās attiecības" likumdevējs noteicis laulāto kopīgās mantas statusu (89.panta otrā daļa, 90.panta otrā daļa), gan laulātā atsevišķās mantas statusu (89.panta trešā daļa, 91.pants).

Civillikuma 91.panta pirmajā daļā detalizēti regulēts laulātā atsevišķās mantas sastāvs. Atbilstoši minētā panta 3.punktā iekļautajai tiesību normai katra laulātā atsevišķā manta ir manta, ko viens laulātais ieguvis bez atlīdzības laulības laikā. Šīs tiesību normas izpratnē ar mantas bezatlīdzības iegūšanu saprotama naudā novērtējamas tiesības iegūšana bez saistībtiesiska pienākuma dot pretizpildījumu.

Lietā nav strīda par to, ka nekustamais īpašums „d/s Getliņi Nr./numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, iegādāts privatizācijas ceļā.

Kā redzams no lietas materiāliem, ar VZD Lielrīgas reģionālās nodaļas 2004.gada 1.jūnija lēmumu Nr.8-6.31/47 Salaspils lauku teritorijā dārzkopības sabiedrības „Getliņi" dārza Nr./numurs/ zeme 0,1471 ha platībā (kadastra Nr./numurs C/) piešķirta īpašumā /pers. D/ par samaksu 588 Ls jeb 21 īpašuma kompensācijas sertifikāts. Lēmumā noteikts, ka zemes ieguvējam trīs mēnešu laikā pēc lēmuma saņemšanas jānoslēdz līgums ar Latvijas hipotēku un zemes banku par īpašuma izpirkšanu (*sk. lietas 148.lpp.*).

No /pers. D/ privatizācijas sertifikātu grāmatiņas redzams, ka 2004.gada 18.augustā atbildētājas kontā Nr.25285-050280-10650 ieskaitīts 21 privatizācijas sertifikāts, bet 2004.gada 20.augustā tie norakstīti (*sk. lietas 147.lpp.*).

Starp VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka" un /pers. D/ 2004.gadā 26.augustā noslēgts līgums Nr.21/P-1722 par zemes izpirkšanu, saskaņā ar kuru /pers. D/ nopirkusi zemi par 21 īpašuma kompensācijas sertifikātu (*sk. lietas 149.lpp.*) un uz šī līguma pamata viņai 2004.gada 22.septembrī zemesgrāmatā nostiprinātas īpašuma tiesības (*sk. lietas 103.lpp.*).

Senāta judikatūrā atzīts, ka privatizācijas sertifikātu par Latvijā nodzīvoto laiku izmantošana īpašuma privatizācijā iegūtajam īpašumam rada atsevišķas mantas statusu (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2004.gada 20.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-534, 2006.gada 9.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-683, 2011.gada 11.maija spriedumu lietā Nr.SKC-724, 2012.gada 21.marta spriedumu lietā Nr.SKC-313*).

Pārsūdzētajā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumā, pamatojoties uz Civillikuma 89.panta otro daļu, 91.panta otro daļu un 93.pantu, tiesa atzinusi, ka strīdus nekustamā īpašuma „d/s Getliņi /numurs/", Salaspils pagastā, Salaspils novadā, iegāde notikusi /pers. D/ un /pers. C/ laulības laikā un savu īpašuma daļu /pers. C/ bija nodevis laulātās pārvaldībā.

Civillietu departaments atzīst, ka konkrētajā gadījumā nekustamajā īpašumā ieguldītie privatizācijas sertifikāti kvalificējami kā /pers. D/ atsevišķā manta. Tiesa, atzīstot nekustamo īpašumu par laulāto kopīgo mantu, ir nonākusi pretrunā ar Civillikuma 89.panta pirmo, trešo daļu, 91.panta pirmās daļas 3.punktu un lietas faktiskajiem apstākļiem.

[8.3] Civillietu departaments uzskata, ka atbildētājai /pers. B/ kā īpašuma, uz kuru prasītāja vēlas vērst piedziņu, īpašniecei bija tiesības uz dāvinātā īpašuma piederību atsaukties arī ierunas ceļā, jo tas nemaina īpašuma tiesisko stāvokli, proti, /pers. B/ kā vienīgās īpašnieces tiesības ir reģistrētas zemesgrāmatā un viņa nevēlas grozīt īpašuma tiesisko statusu.

[8.4] Turklāt Civillietu departamenta ieskatā, nav pareizs tiesas secinājums, ka /pers. B/ vajadzēja apstrīdēt atzinumu pirmās instances sprieduma nepārsūdzētajā daļā, ka visa manta, kas iegūta /pers. C/ un /pers. D/ laulības laikā, ir abu laulāto atbildētāju kopīga manta.

Pirmās instances tiesas motivācija attiecināma uz prasījumiem, kuri nav vērsti pret /pers. B/, bet sprieduma daļa, ar kuru aizskartas atbildētājas kā īpašnieces tiesības uz īpašumu, apstrīdēta kasācijas sūdzībā.

[8.5] Ievērojot iepriekš minēto, apelācijas instances tiesas spriedumu, ar kuru MSIA „/nosaukums A/ atzītas tiesības gūt apmierinājumu no /pers. B/ nekustamā īpašuma, nevar atzīt par pamatotu un likumīgu.

Atceļot spriedumu, /pers. S/ saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu atmaksājama drošības nauda 284,57 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt /pers. S/ drošības naudu 284,57 EUR (divi simti astoņdesmit četri *euro,* 57 centi).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis V.Maksimovs

Tiesnese A.Čerņavska

Tiesnese I.Lauka